

Paulus' Brev til Galaterne

Citater:

Luther har engang sagt om Galaterbrevet ” Det er min Katie von Bora” (Luthers hustru).

”Hvis I ikke lader jer omskære efter Moses' skik, kan I ikke blive frelst” (ApG 15:1).

Tekstens hvem, hvad, hvor:

Forfatter, tidspunkt og geografi:

- Af Paulus, år 48 eller 46 (før apostelmødet i Jerusalem i 49); en anden mulighed er år 51/52? til menighederne i Galatien
- Hvilket Galatien? *Den romerske provins* med navnet ”Galatien” (ApG 13 & 14 med byerne Antiokia i Pisidien, Ikonium, Lystra og Derbe (Sydgalaterteorien) eller *det geografiske område*, Galatien med byerne Tavium, Ancyra og Pessinus (år 60?) (Nordgalaterteorien); se ApG 16:6 og 18:23.

Opbygning:

1:1-9	Indledning med hilsen og advarsel
1:10 – 2:21	Biografisk argumentation – Paulus' forsvar for sin uafhængighed og sit apostelkald
3:1 – 5:1	Teologisk argumentation
5:2 – 6:18	Konsekvenser for liv og vandel

Indhold:

A. Evangeliet i en nøddeskal

- *Paulus går rask til sagen* og definerer skarpt og klart, hvad evangeliet er, og hvad det hele går ud på (1:1-5), og han stiller sig aldeles uforstående til, at galaterne ”så hastigt har vendt sig bort fra ham, som kaldte jer ved Kristi nåde” (1:6-9)
- Kun forbandelse er i vente for den, som viger fra evangeliet.

B. Evangeliet er ikke menneskeværk

- Paulus har modtaget det ved åbenbaring (ved mødet med Jesus Kristus på Damaskusvejen). Han har det ikke fra Jerusalem.
- *Judaisterne* med deres krav om omskærelse og overholdelse af de jødiske forskrifter om mad og festdage - ”de indsnegne falske brødre, som har listet sig ind for at udspejle den frihed, vi har i Kristus Jesus, og for at trællebinde os” (2:4), som Paulus omtaler dem og deres virke - har haft held til at føre galaterne på afveje, til ligefrem ”at forhekse dem” (3:1). Så langt er det kommet, at Paulus ser sin møje som spildt og ser, at han må begynde forfra (4:11;19).
- *Peters (og Barnabas') hykleri* og Paulus' offentlige træden op mod Peter (2:11-21) – *Paulus' argumentation over for Peter* (2:15-21). I evangeliets verden er vi jøder syndere som alle andre overfor Gud og har ingen særstatus, og vi retfærdiggøres uden lovgerninger præcist som alle andre ved at sætte vor lid til Jesus Kristus som korsfæstet (2:15-19). Jeg er korsfæstet med Jesus Kristus, og ved ham ”død for loven for at kunne leve for Gud” (2:19-21). Kristus er nu mit liv og min identitet, ikke loven.

C. Frihed <> Trældom, Ånden <> Lovgerninger

- ”Fik I Ånden (det nye liv i Kristus) ved at gøre lovgerninger eller høre i tro?” Oplevede I Guds velsignelse fordi I gjorde lovgerninger, eller fordi I hørte i tro?” (3:2; 5). ”Det er *som med Abraham*”; ”han fik på forhånd evangeliet forkyndt”, og ”han troede Gud, og det blev regnet ham til retfærdighed” (3:6-9). Anderledes er det med den, ”som har lovgerninger”. Han er under forbandelse, for ”ingen bliver retfærdig for Gud ved loven”. Fra den forbandelse *har ”Kristus løskøbt* os ved at blive en forbandelse for os” – *døren til Abrahams velsignelse* er nu vidt åben for os (3:11-14). Kan nogen gøre testamentet (pagten med Abraham) ugyldigt? Kan loven? (3:15-18)

- *Hvad skulle så loven?* Den var *en parentes* – den afdækkede overtrædelserne, og den var *en formynder*, ind til Kristus kom (3:19-25).
- Men nu er vi frie, Guds sønner og døtre, Guds arvinger. Galaterne var hedninger; de havde ikke været under Mose lov, men også de havde været umyndige og havde ”trællet under verdens magter (4:3). Men også for dem og os er frihedens time kommet, kommet med Jesu Kristi, Guds Søns komme til verden (4:4), og også vi har fået barnekår. Og til at gøre os bevidste om det vilkår og indsætte os i det, har Gud sendt sin Søns Ånd i vore hjerter (4:6) og vi råber ”Abba, fader”. Ikke længere er vi trælle, men børn, og er vi børn er vi også arvinger (4:6-7). Hvordan kan galaterne dog få sig til at sælge ud af det (4:12-20). Paulus er forvirret over deres handlemåde, i dyb smerte over dem, er bange for, at hans indsats blandt dem er tabt. Bemærk hans ømhed for dem (4:19).
- De to kvinder, de to bjerge, de to pagter (4:21-31). ”I er børn af den frie kvinde. Til den frihed har Kristus befriet os. Stå derfor fast, og lad jer ikke atter bringe under trælleåg (4:31-5:1).

D. At vandre i Ånden – korsets vej

- ”Af tro forventer vi ved Ånden det håb, som retfærdigheden giver” (5:5). *Hvad det tilskynder og opflammer til er ”tro som er virksom i kærlighed” (5:6).* Paulus har den tillid til galaterne, at de vil gøre op med vranglærerne, hvem de så end er (5:10-11). Kristne må være indstillet på, at der altid vil være forfølgelse på grund af *Kristi kors*; forfølgelse er en sikker indikation for, at der er en sand tro (5:11-12). Korset er apostlenes tegn, og det er kirkens tegn (6:14-17).
- Vi er kaldet til frihed, men ikke frihed til at lade ”kødet” råde, men kaldet til at ”*tjene hinanden i kærlighed*”. *Lad os leve i Ånden* (5:16). Så er vi ikke ”under loven” (5:5:18). ”Kødets gerninger (5:19-21); ”Åndens frugt” (5:22-26). Vandringeren i Ånden (5:25) er vor tilgang til, hvordan vi lever med hinanden og færdes med hinanden i personligt ansvar for vort eget liv og i årvågenhed og tagen ansvar for hinanden (6:1-10). Endnu engang advarer Paulus os mod at leve i kødet, og appellerer til os at ”så i Ånden”.
- Og ikke at ”blive trætte”. Der kommer – og det er sikkert – ”en høstens dag” (6:7-10).
- Til sidst understreger Paulus endnu en gang, hvor personligt han er involveret i det opgør, galaterne står i. ”De store bogstaver”- og han slutter med et personligt vidnesbyrd om, hvor dybt et skel, korset har sat i hans liv (6:11-17). Lad ”Guds Israel” – Guds ejendomsfolk følge denne rettesnor; så vil det også komme til at opleve ”Fred og barmhjertighed” (6:16).